

Keskustelutilaisuus tiistaina 21.5.2024 klo 17:30

Mannerheimintie 5 ja tilaisuus on Teologian Ylioppilaiden huoneistossa talon neljännessä kerroksessa. Tapaamme klo 17 Mannerheimintie 5 alaovella.

Mukana Kallion seurakunnan sateenkarityön vastaava pastori Jaana Partti, Sopu-työn johtava asiantuntija Johanna Aapakallio sekä herätysliiketaustainen Joonas Mäkinen ja rovasti Arja Majuri.

Kysymyksiä, joka esitetään sinulle:

- *Kertoisitko lyhyesti työstäsi/yhdistyksestäsi/taustastasi?*

Olen sateenkaariveteraani, rovasti Arja Majuri. Olen ollut mukana kirkon sateenkaarityössä 30 vuoden ajan, josta olen saanut tuon arvonimeni. Olen päivätyöni tehnyt seurakuntapastorina. Minulla on vaimo ja olemme olleet yhdessä 27 vuotta. Perheeseen luen myös vaimoni lapset, lapsen lapset ja lapsen lapsen lapset.

Ekumeeninen Yhteys-liike on toiminut 20 vuoden ajan kirkon sisällä. Se perustettiin solidaarisuusliikkeeksi kirkon sateenkaareville työntekijöille ja aktiiveille, koska tuohon aikaan kirkossa piti olla kaapissa, jos halusi säilyttää työpaikkansa. Taustaltani olen ekumeeninen kristitty. Olen Helluntaiseurakunnan kasvatti, kunnes erosin liikkeestä 18 vuoden iässä. Teologina olen uudistusmielinen ja Raamatun tulkinnan kannattaja. Kukaan ei voi lukea mitään tekstiä tulkitsematta sitä oman elämänsä ja ymmärryksensä näköiseksi.

- *Kertoisitko yleisölle, miten Ekumeeninen Yhteys-liike toimii seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen hyväksi?*

Yhteys-liike on ottanut kantaa julkisuudessa sateenkaarikansan puolesta, käynnistänyt keskusteluja, järjestänyt lukuisia seminaareja, työstänyt kirkolliskokouksessa parisuhdeasiaa, tavannut piispoja henkilökohtaisesti, osallistunut Pride kulkueeseen Helsingissä, tuottanut tukipalveluja vaikeuksiin joutuneille sateenkaarityöntekijöille, vierailut eduskunnassa, julkaissut kirjan "Yhteyden rakentajat" vuonna 2020 sekä lähettänyt kansainväliseen vuotuisen konferenssiin edustajat Suomesta.

Kysymyksiä, jotka esitetään kaikille:

- *Oletteko huomanneet muutosta keskustelukulttuurissa työuranne aikana? Onko seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen asioista helpompi tai vaikeampi puhua nykyään kuin aikaisemmin? Entä vaikuttavatko ajankohtaiset asiat tai puheenaiheet yksilöiden kokemuksiin? (kuten translain muutos tai vaikka Päivi Räsäsen porinat)*

Muutos kirkon sisällä on tosiasia, vaikka oma kokemukseni on, että on edetty liian hitaasti. Kun vertaa, mistä keskusteltiin 1980-luvulla tai jopa 1960-luvulla, jonne saakka Yhteys-liikkeen juuret yltävät, on muutos valtava. Rohkeat yksilöt tulivat kaapista, menettivät työnsä kirkossa tai joutuivat painostuksen kohteeksi.

Yhteiskunnan muutoksen ja lainsäädännön myötä kirkon ollut pakko sopeutua ja ottaa todesta ympäröivä yhteiskunta.

Tällä hetkellä yli 200 pappia vihkii sateenkaaripareja, yhä useammat seurakunnat avaavat kirkkotilat vihkimisiin, seurakunnissa on sateenkaariyhteyshenkilöitä, sateenkaarimessu on yleistynyt Pride tapahtumien yhteyteen. Keskustelua kirkollisesta vihkimisestä käydään hyvin avoimesti.

Vastustajien mielipiteet on kuultu ja Raamattukeskus on käyty pohjamutia myöten. Konservatiivit lukevat Raamattua kulttuurikeskeisesti ja sanatarkasti. He puhuvat edelleen homoseksuaalisuuden synnillisyydestä. Uudistusmieliset lukevat Raamattua Jumalan rakkauden ja huolenpidon kertomuksena, joka koskettaa kaikkia aikakausia. Kirkon oppi ei ole muuttunut rakastavasta Jumalasta. Aikakausiin sidotut eettiset ohjeet ja vaatimukset ovat muuttuneet aina.

Julkinen keskustelu niin kirkossa kuin yhteiskunnassa jää aina sen sukupolven taakaksi, joka sitä joutuu kuulemaan. Vihapuhe loitontaa ihmisiä toisistaan. Minusta homoseksuaalisuuden lukeminen synniksi ei ole uskonnon harjoittamista, vaikka tämä eräs kansanedustaja niin väittää. Hän ei ole kirkon ääni. Hän edustaa pientä herätysliikettä ja puhuu omien kannattajiensa äänellä.

- *Monesti ajatellaan, että seksuaali- tai sukupuolivähemmistöön kuuluvien uskovaisten ainoa vaihtoehto on irtaantua omasta uskontoryhmästään. Mitä ajatuksia tämä teissä herättää? Miten uskovainen identiteetti olisi mahdollista yhdistää sateenkaari-identiteetin kanssa?*

Uskonnollisista yhteisöistä erotaan monesta muustakin syystä. Ihmiset ovat valistuneempia nykyään ja haluavat muodostaa oman ajattelun pohjalle oman ihmiskäsityksensä ja elämän tarkoituksen pohdinnan. Vielä 20 vuotta sitten oli miltei mahdotonta yhdistää uskovaisuus ja homoidentiteetti. Nykyisin sateenkaariväkeä on jopa karismaattisissa yhteisöissä.

Pappien on puhuttava saarnoissaan sateenkaariväen kielellä. Jokainen, joka puhuu Raamatusta sateenkaarikansalle tekee sateenkaari-teologiaa. Maailmalla tehdään queer-teologiaa, sateenkaariväen sielunhoitoa ja kutsutaan kirkkoon kaikki sateenkaaren väreissä. Kirkko voi olla turvallinen tila seksuaali- ja sukupuolivähemmistöille. Muutos alkaa tässä asiassa ruohonjuuritasolla eli seurakuntamaiset alkavat kokoontua sateenkaaren väreissä ja huolehtivat turvallisen tilan periaatteista. Turvallisen tilan diplomi on olemassa ja sen saa seurakunta, joka on aidosti sateenkaari ystävällinen.

- *Mitä muutoksia kirkon ja muiden uskonnollisten ryhmien olisi syytä tehdä tulevaisuudessa, jotta seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen oikeudet paranisivat? Mihin lisää resursseja, mihin asiaan lisää huomiota?*

Kirkolla on mainevaje ja tosi huono julkisuuskuva. Mutta koko ajan kirkon sisällä tapahtuu. Naiset ovat papin työssään tuoneet avaruutta opetukseen ja hallintoon. Lapsi ja perhetyössä sateenkaariperheet otetaan vastaan yhdenvertaisesti. Rippikoulussa opetetaan seksuaalisuuden ja sukupuolen moninaisuudesta.

Kirkolliskokouksen tulisi hyväksyä samaa sukupuolta olevien pariin kirkollinen vihkiminen. Enemmin tai myöhemmin se kuitenkin tapahtuu. Resursseja tarvitaan työntekijöiden ja seurakunnan aktiivien eli vapaaehtoisten kouluttamiseen. Sateenkaarityön tukeminen seurakunnissa tulisi tehdä yhdenvertaisesti tärkeäksi. Samalla tavalla kuin on seurakunnissa lapsivaikutusseuranta voisi olla turvallisuusvaikutusseuranta. Niin että jokainen kokisi olevansa tervetullut ja turvallisessa tilassa, kun astuu seurakunnan tilaisuuteen.

Yhteyden rakentajat kirjasta

- !) **John Vikström** jonka radiohaastattelu räjäytti tavallaan asian esiin ja jonka saaman kantelun johdosta **Martti Nissinen** kirjoitti sen hienon kirjansa. Hän on tietysti oleellinen puhuteltava. Hänen kehotuksestaan ne keskustelut piispojen ja **Arcuksen** kanssa aloitettiin.
- 2) **Mikko Juvan** tuki 2000 luvun taitteessa oli oleellinen. **Ketti Juva** ja Mikko antoivat, en muista vuosilukua, haastattelun jossa he tulivat julki isänä ja tyttärenä. Minulla on se haastattelu mutta ei päivämäärää, oletan että se oli Hesarin kuukausiliitteessä. Ketti Juva olisi tärkeä haastateltava ketti@turanko.net. 045 6788954.
- 3) **Raija Sollamon** panos oli ratkaiseva liikkeen synnyssä. Hän oli käyttänyt kirkolliskokouksessa puheenvuoroja jotka avasivat asian sillä tasolla. Sehän vei hänet sitten pitkälle puhekierrokselle ympäri maata. Hän joutui ottamaan vastaa uskomattoman aggressiovyöryn raamatullisen näkemyksensä vuoksi. Hän vanhempansa olivat kauhuissaan, pelkäsivät että Raija menettää professorin virkansa. Se antaa kuvan tilanteesta. Kukaan miestä ei ole joutunut vastaavaan taisteluun. **Matti Sollamo** sitten jatkoi kirkolliskokouksessa taistelua.
- 4) **Martti Lindqvistin** työ sekä tutkijana että ennen kaikkea vuosien terapiatyössä hiv-positiivisten miesten saattajan oli oleellinen. Martti piti Yhteys-liikkeen perustamista tavattoman tärkeänä asiana.
- 5) Ensimmäisen julkilausuman allekirjoittajissa oli paljon ortodokseja. **Timo Lehmuskoski** ja hänen vaimonsa Tarja olivat oleellisesti asiaan vaikuttavia. Tarja 050 3040542 Unionkinkatu 39.A 00170 Hki
- 6) Koska **kirkkohallitus oli kieltänyt** toiminnallisten osastojen työntekijöitä sanomasta mitään joka oli erilaista kuin se mitä piispat sanoivat. oi ensimmäisten allekirjoittajien joukossa vain Kirkon ulkomaan avun työntekijöitä. **Tapio Saranevan** vaikutus oli siinä ratkaiseva.
- 7) Borgå stiftin työntekijöiden allekirjoituksia oli myös paljon
- 8)Perheneuvojista , joista valtaosa oli hoitanut seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjä siinä kuin muitakin jo vuosikymmeniä, oli **Matti J Kuronen** tärkein liikkeen tukija alusta asti. matti.kuronen@pp.inet.fi 0400 552067

Minulla on suunnaton määrä lehtileikkeitä ja juttuja seksistä ajalta **1965-2019** Sitten kun ehdit voin tuoda niitä selattavaksi
Sydämellisesti Liisa Tuovinen